EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 10.6.2016
COM(2016) 395 final

2016/0184 (NLE)

Predlog

# SKLEP SVETA

## o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije

# OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

## 1. OZADJE PREDLOGA

### • Razlogi za predlog in njegovi cilji

Gre za predlog sklepa Sveta, ki se sprejme v skladu s členom 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), o sklenitvi Pariškega sporazuma na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: UNFCCC) v imenu Evropske unije.

Na 21. zasedanju Konference pogodbenic UNFCCC (poimenovanem COP 21), ki je potekalo od 30. novembra do 12. decembra 2015 v Parizu, je bilo sprejeto besedilo sporazuma o okrepitvi globalnega odziva na spremembo podnebja. Sporazum bo začel veljati 30. dan po datumu, ko bo najmanj 55 pogodbenic Konvencije, katerih ocenjeni skupni delež emisij znaša najmanj 55 % vseh svetovnih emisij toplogrednih plinov, deponiralo svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k Sporazumu.

Komisija je v svojem sporočilu, v katerem ocenjuje vpliv Pariškega sporazuma[1], navedla, da bi moral biti Pariški sporazum podpisan in ratificiran čim prej. Evropski svet je pozdravil sporočilo Komisije in poudaril, da bi morale biti Evropska unija in njene države članice pripravljene ratificirati Pariški sporazum čim prej in pravočasno, tako da bodo pogodbenice že z začetkom njegove veljavnosti[2]. Sporazum sta na slovesnosti na visoki ravni ob podpisu, ki je potekala 22. aprila 2016 v New Yorku, najprej podpisala Komisija in Svet v imenu Evropske unije, nato pa še vseh 28 držav članic v svojem imenu.

Pariški sporazum je mejnik pri krepitvi skupnega ukrepanja na svetovni ravni in pospeševanju globalnega prehoda na nizkoogljično družbo, odporno na podnebne spremembe. Nadomestil bo pristop v skladu s Kjotskim protokolom iz leta 1997, ki vsebuje zaveze do konca leta 2020. Te zaveze po letu 2020 ne bodo več veljavne.

Pariški sporazum predstavlja priložnost za gospodarsko preobrazbo, nova delovna mesta in rast. Je osrednji element za doseganje širših ciljev trajnostnega razvoja in prednostnih nalog EU na področju naložb, konkurenčnosti, krožnega gospodarstva, raziskav, inovacij in energetskega prehoda.

Pariški sporazum določa dolgoročen kvalitativen cilj za zmanjšanje emisij v skladu s ciljem, da se dvig globalne temperature omeji precej pod 2 °C in da se nadaljujejo prizadevanja, da dvig temperature ne preseže 1,5 °C. Za dosego tega cilja bodo pogodbenice pripravile, sporočile in ohranjale zaporedne nacionalno določene prispevke. Od leta 2023 naprej bodo pogodbenice vsakih 5 let na podlagi najnovejših znanstvenih dognanj in izvajanja opravile pregled globalnega stanja, v katerem bodo spremljale napredek ter obravnavale zmanjšanja emisij, prilagoditve in zagotovljeno podporo.

Pred COP 21 so pogodbenice UNFCCC predstavile svoje načrtovane nacionalno določene prispevke k Sporazumu. Kot prva večja gospodarstva so 6. marca 2015 so Evropska unija in njene države članice predstavile svoje načrtovane nacionalno določene prispevke, skladne z okvirom podnebne in energetske politike do leta 2030, kot ga je oktobra 2014 določil Evropski svet[3], ter načrt ukrepov Evropske komisije za boj proti podnebnim spremembam po letu 2020[4].

---

1 COM(2016) 110 z dne 2. marca 2016.

2 Sklepi Evropskega sveta z dne 18. marca 2016.

3 Sklepi Evropskega sveta z dne 24. oktobra 2014.

EU si je zastavila ambiciozne cilje zmanjšanja emisij v svojem celotnem gospodarstvu za vsaj 40 % do leta 2030.

EU je že začela proces uresničevanja cilja vsaj 40-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov. V zvezi s sektorji, ki so zajeti v sistemu za trgovanje z emisijami (ETS), je Komisija 15. julija 2015 sprejela predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb. Cilj predloga je doseganje navedenega cilja v sektorjih, zajetih v sistemu EU za trgovanje z emisijami.

Evropska unija in njene države članice so izrazile namero, da bodo skupaj izpolnjevale svoje zaveze iz Pariškega sporazuma[5], kar se odraža tudi v 4. členu Pariškega sporazuma. Unija in njene države članice so zato na podlagi odstavka 18 navedenega člena skupno odgovorne za pripravo in sporočanje zaporednih nacionalno določenih prispevkov, ki jih nameravajo doseči, ter za nadaljevanje domačih ukrepov za blaženje spremembe podnebja, da bi dosegle cilje nacionalno določenih prispevkov, kot je določeno v odstavku 2 navedenega člena.

Člen 16(4) Pariškega sporazuma določa, da mora biti sekretariat obveščen o skupnih ukrepih, vključno s količino emisij, dodeljeno vsaki od pogodbenic za ustrezno časovno obdobje. Ustrezna količina emisij, dodeljena Uniji, zajema emisije toplogrednih plinov v okviru Direktive 2003/87/ES. Ustrezna količina emisij držav članic ter vključitev rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir energetske in podnebne politike za leto 2030 bo določena v prihodnji zakonodaji.

Namero o sodelovanju pri skupnih ukrepih Unije in njenih držav članic sta izrazili tudi Norveška in Islandija. Pogoji morebitnega sodelovanja Norveške in Islandije bodo določeni v spremnih zakonodajnih aktih. Ta predlog ne vpliva na način, na katerega bosta Norveška in Islandija sodelovali pri skupnih ukrepih.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

V sporočilu Komisije z 2. marca 2016 z naslovim Po pariški konferenci: ocena vpliva Pariškega sporazuma je poudarjeno, da bo splošni prehod k čisti energiji zahteval spremembe naložbenega ravnanja in spodbude na vseh področjih politike. Ključna prednostna naloga Unije je vzpostaviti trdno energetsko unijo, ki bi njenim državljanom zagotovila zanesljivo, trajnostno, konkurenčno in cenovno dostopno energijo. Za izpolnitev te naloge bodo potrebni nadaljnji ambiciozni podnebni ukrepi in napredek pri preostalih vidikih energetske unije.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Okvir podnebne in energetske politike EU do leta 2030 določa ambiciozen cilj zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu v EU za vsaj 40 % do leta 2030 ter cilj vsaj 27-odstotne rabe energije iz obnovljivih virov in energijske učinkovitosti[6]. Izvajanje okvira podnebne in energetske politike do leta 2030 je prednostna naloga pri izvajanju nadaljnjih ukrepov po Pariškem sporazumu. Komisija bo še letos prestavila predloge za prilagoditev regulativnega okvira EU za energijsko učinkovitost in energijo iz obnovljivih virov, vključno z novo zasnovo energetskih trgov.

---

4 COM(2015) 81 z dne 25. februarja 2015.

5 Sklepi Sveta z dne 18. septembra 2015.

6 Cilj povečanja energijske učinkovitosti bo do leta 2020 ponovno pregledan, ob upoštevanju cilja 30-odstotnega povečanja na ravni EU.

## 2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

Predlog je oblikovan na podlagi člena 192(1) v povezavi s členom 218(6) PDEU. Člen 218 PDEU določa postopek za pogajanja o sporazumih in njihovo sklepanje med Evropsko unijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami. Odstavek 6 navedenega člena določa, da Svet na predlog Komisije kot pogajalca sprejme sklep o odobritvi sklenitve sporazuma v imenu Evropske unije.

Evropska unija v skladu s členom 191 in členom 192(1) PDEU med drugim prispeva k uresničevanju naslednjih ciljev: ohranjanju, varstvu in izboljšanju kakovosti okolja; spodbujanju ukrepov na mednarodni ravni za reševanje regionalnih ali globalnih okoljskih problemov, zlasti v boju proti podnebnim spremembam.

V Uniji obstaja obsežna zakonodaja za uresničevanje teh ciljev, ki jo bo treba revidirati, da se omogoči izvajanje Pariškega sporazuma, kar je mogoče doseči samo z zakonodajo Unije.

2016/0184 (NLE)

Predlog

**SKLEP SVETA**

**o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) v povezavi s členom 218(6)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Na 21. zasedanju Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: UNFCCC), ki je potekalo od 30. novembra do 12. decembra 2015 v Parizu, je bilo sprejeto besedilo sporazuma o okrepitvi globalnega odziva na spremembo podnebja.

(2) V skladu s Sklepom Sveta (EU) 2016/590 z dne 11. aprila 2016[7] je bil 22. aprila 2016 podpisan Pariški sporazum.

(3) Pariški sporazum bo začel veljati trideseti dan po datumu, ko bo najmanj 55 pogodbenic UNFCCC, katerih ocenjeni skupni delež emisij znaša najmanj 55 % vseh emisij toplogrednih plinov, deponiralo svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu. Med pogodbenicami UNFCCC so tudi Unija in njene države članice. Evropski svet je v svojih sklepih z dne 18. marca 2016 poudaril, da bi morale Evropska unija in njene države članice Pariški sporazum skleniti čim prej in pravočasno, tako da bodo pogodbenice že z začetkom njegove veljavnosti.

(4) Pariški sporazum nadomešča pristop v skladu s Kjotskim protokolom iz leta 1997.

(5) Sporazum med drugim določa dolgoročen cilj v skladu z zahtevo, da se dvig globalne temperature zadrži precej pod 2 °C nad predindustrijsko ravnijo in da se nadaljujejo prizadevanja, da dvig temperature ne preseže 1,5 °C nad predindustrijsko ravnijo. Za dosego tega cilja bodo pogodbenice pripravile, sporočile in ohranjale zaporedne nacionalno določene prispevke.

(6) V skladu s Pariškim sporazumom bodo od leta 2023 naprej pogodbenice vsakih 5 let na podlagi najnovejših znanstvenih dognanj in izvajanja opravile pregled globalnega stanja, v katerem bodo spremljale napredek ter obravnavale zmanjšanje emisij, prilagoditve in zagotovljeno podporo, zaporedni prispevek vsake pogodbenice pa mora predstavljati napredek v primerjavi z njenim dotedanjim prispevkom in odražati njene najvišje ambicije.

(7) Zavezujoči cilj vsaj 40-odstotnega domačega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z ravnmi emisij iz leta 1990 je Svet

[7] UL L 103, 19.4.2016, str.1.

odobril v svojih Sklepih Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030[8]. Svet je 4. marca 2015 uradno potrdil ta prispevek Unije in njenih držav članic kot njihov načrtovani nacionalno določeni prispevek, ki je bil nato 6. marca 2015 sporočen sekretariatu UNFCCC[9].

(8) V sporočilu, priloženem predlogu za podpis Pariškega sporazuma s strani Unije[10], je poudarjeno, da bo splošni prehod k čisti energiji zahteval spremembe naložbenega ravnanja in spodbude na vseh področjih politike. Ključna prednostna naloga Unije je vzpostaviti trdno energetsko unijo, ki bi njenim državljanom zagotovila zanesljivo, trajnostno, konkurenčno in cenovno dostopno energijo. Za izpolnitev te naloge bodo potrebni nadaljnji ambiciozni podnebni ukrepi in napredek pri preostalih vidikih energetske unije[11].

(9) Svet je v svojih sklepih z dne 18. septembra 2015 potrdil, da Unija in njene države članice nameravajo skupaj izpolnjevati zaveze na podlagi Pariškega sporazuma, ter pozdravil namero Norveške in Islandije, da sodelujeta pri teh skupnih ukrepih.

(10) Skupni ukrepi Unije in držav članic bodo dogovorjeni naknadno ter bodo zajemali ustrezne količine emisij, dodeljene Uniji v skladu z Direktivo 2003/87/ES, in ustrezne količine emisij držav članic.

(11) 16. odstavek 4. člena Pariškega sporazuma določa, da mora biti sekretariat obveščen o skupnih ukrepih, vključno s količino emisij, dodeljeno vsaki od pogodbenic za ustrezno časovno obdobje.

(12) Pariški sporazum je v skladu z okoljskimi cilji Unije, kot so navedeni v členu 191 Pogodbe, tj. z ohranjanjem, varstvom in izboljšanjem kakovosti okolja, varovanjem človekovega zdravja, in spodbujanjem ukrepov na mednarodni ravni za reševanje regionalnih ali globalnih okoljskih problemov, zlasti v boju proti podnebnim spremembam.

(13) Pariški sporazum bi bilo zato treba skleniti v imenu Unije –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

*Člen 1*

Pariški sporazum, sprejet 12. decembra 2015 na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, se odobri v imenu Evropske unije.

Besedilo Pariškega sporazuma je priloženo k temu sklepu kot Priloga I.

Prav tako se v imenu Unije odobri izjava o pristojnosti iz Priloge II.

*Člen 2*

Predsednik Sveta imenuje osebe, ki so pooblaščene, da v imenu Unije listino o pristopu skupaj z izjavo o pristojnosti deponirajo pri generalnemu sekretarju Združenih narodov v skladu s členom 20(1) Pariškega sporazuma.

---

8 EUCO 169/14.

9 http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx.

10 COM(2016) 110 z dne 2. marca 2016.

11 COM(2015) 80 z dne 25. februarja 2015.

*Člen 3*

1. Listina o ratifikaciji Unije se deponira pri depozitarju.

Države članice si prizadevajo sprejeti potrebne ukrepe za to, da bi svoje listine o ratifikaciji deponirale sočasno z Unijo.

2. Države članice obvestijo Komisijo o svojih sklepih o ratifikaciji Pariškega sporazuma ali, odvisno od okoliščin, o verjetnem datumu zaključka potrebnih postopkov.

*Člen 4*

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju,

*Za Svet*
*Predsednik*